

*T. В. Сорокман
С. В. Сокольник
М. Г. Гінгуляк
Л. В. Швигар*

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

ХАРАКТЕРИСТИКА БОЛЬОВОГО СИНДРОМУ В ДІТЕЙ, ХВОРИХ НА ВИРАЗКОВУ ХВОРОБУ

Ключові слова: діти, виразкова хвороба, більовий синдром.

Резюме. Наведена характеристика більового синдрому в дітей, хворих на виразкову хворобу віком 7-17 років. Встановлено, що найбільш часто біль локалізувався в пілородуоденальній ділянці, носив тупий, ниючий характер. Інтенсивність болю залежала від тривалості хвороби, статі, локалізації виразки. Вірогідної різниці в характеристері болю в дітей залежно від наявності *H. pylori* не виявлено.

Вступ

Основною нозологічною формою сучасної гастроентерології і найбільш серйозною патологією гастродуоденальної ділянки залишається виразкова хвороба (ВХ), яка поєднує в собі, як правило, найвищий прояв хронічного запального процесу з деструкцією слизової оболонки шлунка або дванадцятипалої кишki. Провідним синдромом ВХ є більовий. Для виразки гастродуоденальної ділянки характерний сезонний ритм більового синдрому [1, 3]. Причиною виникнення болю варто вважати рухові порушення шлунка й дванадцятипалої кишki [4]. Оцінка відчуття болю, його виразність залежить від особливостей особистості й психічної налаштованості хворого [2, 5].

Мета дослідження

Провести оцінку більового синдрому в дітей, хворих на виразкову хворобу.

Матеріал та методи

Детальне клінічне обстеження проведено у 150 дітей, хворих на ВХДПК, віком 7–8 років, яким проводилося комплексне клінічно-лабораторне та інструментальне обстеження. При проведенні клінічного дослідження особливу увагу приділяли вивченням таких ознак більового синдрому: локалізація, термін появи, залежність від прийому їжі, тривалості захворювання та пори року тощо.

Результати дослідження статистично оброблені за допомогою пакетів комп’ютерних програм “STATISTICA” for Windows 8.0.0. (SPSS I.N.C.; 1989-1997), “STATISTICA V.6.0” (Stat Soft Inc; 1984-1996). Використані статистичні модулі «Основи статистики», «Кореляційний аналіз». Вірогідність відмінності між відносними величинами визначалася методом кутового перетворення Фішера - Рф.

Обговорення результатів дослідження

Найбільш часто біль локалізується ізольовано в пілородуоденальній ділянці ($\phi=2,34$, $p<0,05$) та в комбінації із навколопупковою ділянкою ($\phi=2,29$, $p<0,05$) і правим підребер’ям ($\phi=2,34$, $p<0,05$). Локалізація більового синдрому представлена на рисунку 1.

У дітей 7-11 років вірогідно частіше виявляли поєднану локалізацію болю, що виникав переважно у пілородуоденальній і навколопупковій ділянках ($(53,2\pm7,9)\%$, $\phi=2,29$, $p<0,05$) та з однаковою частотою у пілородуоденальній ділянці і правому підребер’ї ($15,6\pm3,9\%$) та ізольований біль у пілородуоденальній ділянці ($15,6\pm3,9\%$); у дітей 12-18 років – у пілородуоденальній ділянці ($(47,7\pm8,3)\%$, $\phi=2,32$, $p<0,05$) та в поєднанні з правим підребер’ям ($(24,3\pm7,5)\%$, $\phi=2,23$, $p<0,05$).

У переважної більшості дітей біль носив тупий, ниючий характер ($69,8\pm8,5\%$), біль іншого характеру зустрічався у ($30,2\pm4,9\%$) дітей, $\phi=2,51$, $p<0,05$, серед них майже з однаковою частотою реєструвався пекучий ($(12,2\pm3,1)\%$) та переймоподібний ($(10,8\pm3,2)\%$) біль і лише ($7,2\pm2,8\%$) дітей не могли охарактеризувати біль. Як у підгрупі дітей 7-11 років, так і у підгрупі 12-18 років вірогідно частіше біль носив ниючий характер ($(53,1\pm4,9)\%$ та $(74,8\pm2,8)\%$ відповідно, проте в старшій віковій підгрупі частота була вірогідно більшою ($\phi=2,18$, $p<0,05$). Така ж закономірність спостерігалася і залежно від тривалості захворювання: ниючий характер болю відзначали у ($74,5\pm6,9\%$) дітей із тривалістю захворювання до 1 року, у ($79,0\pm7,2\%$) дітей, що хворіють 1-3 роки ($\phi=1,01$, $p>0,05$) та у ($92,6\pm6,8\%$) дітей, що хворіють понад 3 роки ($\phi=1,02$, $p>0,05$). Варто зауважити, що хлопчики у 2,3 рази частіше, ніж дівчатка скаржилися на біль переймоподібного характеру ($\phi=1,99$, $p<0,01$). Вірогідної різниці в характері

Рис. 1. Локалізація більового синдрому в дітей, хворих на виразкову хворобу дванадцятипалої кишки.
Примітки: 1. * - різниця вірогідна щодо решти локалізації більового синдрому, $p<0,05$; 2. ** - різниця вірогідна щодо локалізації більового синдрому в пілородуоденальній ділянці та епігастрій; у пілородуоденальній ділянці та лівому підребер'ї не визначеної (дифузної) локалізації, $p<0,05$ $p<0,05$.

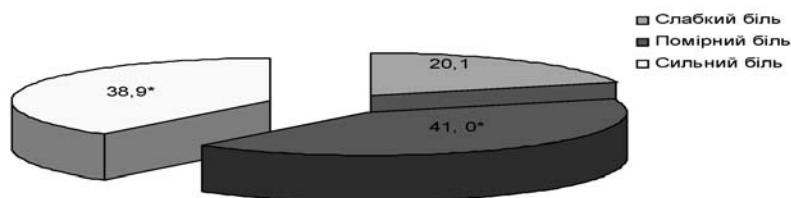

Рис. 2. Інтенсивність більового синдрому в дітей, хворих на виразкову хворобу дванадцятипалої кишки.
Примітка. * - різниця вірогідна щодо слабкого більового синдрому ($p<0,05$)

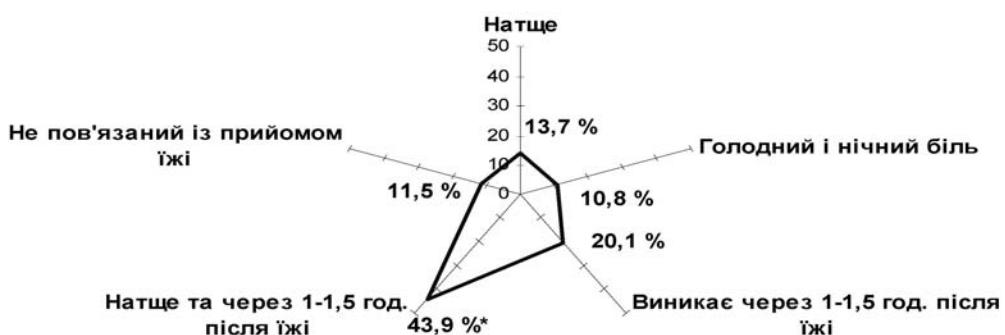

Рис. 3. Характеристика більового синдрому залежно від часу його появи.
Примітка. * - різниця вірогідна щодо решти показників ($p<0,05$)

болю в дітей залежно від наявності *H. pylori* не виявлено – біль ниючого характеру реєструвався у $(78,1 \pm 6,8)\%$, переймоподібний – у $(21,8 \pm 2,9)\%$, $\phi=2,46$, $p<0,05$), тобто дещо вища його частота ніж у підгрупі дітей із *H. pylori*-неасоційованою ВХДПК $(18,1 \pm 1,9)\%$, $\phi=1,02$, $p>0,05$. За ступенем інтенсивності більовий синдром у дітей із ВХ майже в одинаковій мірі був сильним та помірно вираженим $((38,9 \pm 4,6)\%$ та $(41,0 \pm 4,6)\%$, $\phi=1,02$, $p>0,05$), рисунок 2.

Відзначено, що у $(73,1 \pm 3,4)\%$ хворих із тривалістю ВХ до року біль був інтенсивний, тоді як серед дітей із тривалістю перебігу даної патології понад 3 роки інтенсивний біль у животі виявлявся тільки у $((40,7 \pm 9,2)\%$, $\phi=2,18$, $p<0,05$), що пояснюється збільшенням порогу більової чутливості серед тривалохворюючих дітей.

Існують тісні кореляційні зв'язки між інтенсивністю болю і тривалістю ВХ. Встановлено зворотній вірогідний кореляційний зв'язок між інтен-

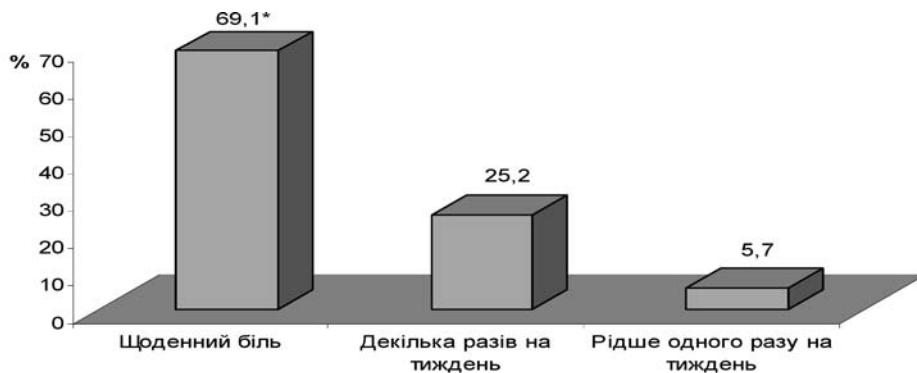

Рис. 4. Частота появи болювого синдрому в дітей із виразковою хворобою дванадцятипалої кишki.
Примітка. * - різниця вірогідна щодо решти показників ($p<0,05$)

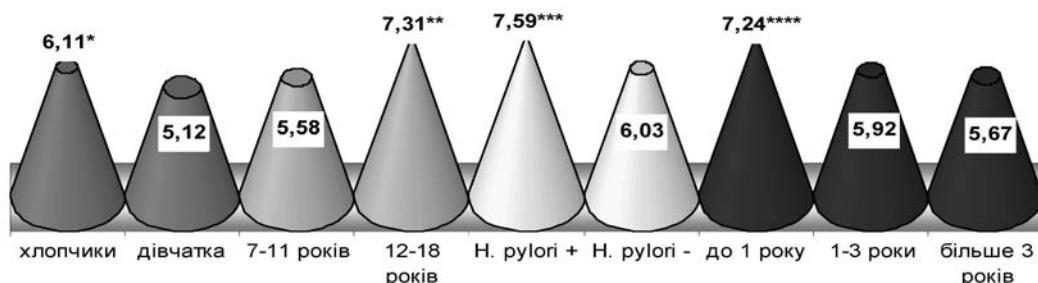

Рис. 5. Загальний боловий індекс у дітей, хворих на виразкову хворобу.

Примітки. 1. * - різниця вірогідна щодо дівчаток ($p<0,05$); 2. ** - різниця вірогідна щодо дітей 7-11 років ($p<0,05$); 3. *** - різниця вірогідна щодо дітей із відсутністю H. pylori ($p<0,05$); 4. **** - різниця вірогідна щодо дітей із тривалістю захворювання 1-3 роки та більше 3 років ($p<0,05$)

сивністю болювого синдрому та тривалістю захворювання ($r = -0,62$, $p<0,05$). Оцінка ступеня інтенсивності болювого синдрому залежно від статі показала вірогідне переважання серед хлопчиків сильного болювого синдрому ($88,3\pm6,9$) % порівняно із дівчatkами ($32,2\pm5,3$) %, $\phi=2,56$, $p<0,01$, яких вірогідно частіше турбувал біль помірної інтенсивності ($64,5\pm4,1$) %, $\phi=2,27$, $p<0,05$). У дітей із H. pylori-асоційованою ВХДПК біль носив більш інтенсивний характер ($\phi=1,52$, $p<0,05$). У 43,9 % хворих біль виникав натіще та через 1-1,5 години після вживання їжі (рис. 3). Біль, що з'являється натіще, відзначений у ($41,2\pm3,8$) % дітей із тривалістю хвороби до року. Із збільшенням тривалості перебігу ВХ хворі відзначали появу болових відчуттів ще й через 1-1,5 години після прийому їжі ($(71,9\pm9,8)$ %, $\phi=2,13$, $p<0,05$). Вірогідної різниці у часі виникнення болювого синдрому залежно від статі ($\phi=1,02$, $p>0,05$) та наявності H. pylori не встановлено ($\phi=1,05$, $p>0,05$).

Біль у животі в дітей із ВХ виникав щодня у ($69,1\pm8,3$) %, декілька разів на тиждень у ($25,2\pm7,9$) %, $\phi=2,12$, $p<0,05$ та рідше одного разу на тиждень у ($5,7\pm4,4$) %, $\phi=2,93$, $p<0,01$, рисунок 4.

Варто зазначити, що з віком частота появі болю збільшувалась ($r=0,75$, $p<0,01$): щоденний біль турбував дітей старшої вікової підгрупи вірогідно частіше, ніж молодшої ($(79,4\pm11,2)$ % та ($34,4\pm4,8$) % відповідно, $\phi=1,46$, $p<0,05$); тоді як у дітей 7-11 років частіше ніж у дітей 12-18 років діагностувався біль, який виникав декілька разів на тиждень ($(56,2\pm6,9)$ % та ($15,9\pm2,1$) % відповідно, $\phi=1,31$, $p<0,05$). Для хворих із H. pylori-асоційованою ВХ характерна вірогідно вища частота болю: щодня біль хвилював ($74,8\pm4,9$) % дітей, тоді як у групі із H. pylori-неасоційованою ВХ ($44,4\pm3,2$) % дітей, $\phi=1,84$, $p<0,05$. Вірогідного зв'язку частоти появі болювого синдрому з тривалістю захворювання ($\phi=1,03$, $p>0,05$) та статтю ($\phi=1,01$, $p>0,05$) не виявлено. Тривалість болювого синдрому в переважній більшості дітей становила від 30 хвилин до 1 години ($82,7\pm5,8$) %, тоді як короткоспачний біль реєструвався тільки у ($17,3\pm5,8$) %, $\phi=2,34$, $p<0,05$. У дітей 12-18 років вірогідно частіше спостерігався біль тривалістю від 30 хв до 1 години ($94,4\pm10,3$) %, а короткоспачний у ($5,6\pm1,0$) %, $\phi=2,34$, $p<0,05$.

Відмінностей у тривалості болю в дітей залежно від наявності H. pylori ($\phi=1,03$, $p>0,05$), статі

($\phi=1,0$, $p>0,05$) та тривалості захворювання ($\phi=1,04$, $p>0,05$) не встановлено. У 52,5 % дітей біль зникав після вживання їжі, 34,6 % дітей потребували вживання антисекреторних засобів та лише у 12,9 % хворих біль проходив самостійно. Зникнення більового синдрому як у дітей 7-11 років ((59,4±6,2) %), так і 12-18 років ((50,5±5,4) %) частіше відзначалося після вживання їжі, тоді як самостійно біль зникав тільки у (8,4±2,1) % дітей 7-11 років та вірогідно частіше у дітей 12-18 років (28,1±4,1) %, $\phi=2,34$, $p<0,05$; у (41,1±3,8) % хворих віком 12-18 років та лише у ((12,5±1,9) %, $\phi=2,43$, $p<0,05$) біль купувався прийомом антисекреторних засобів. Причому зі збільшенням тривалості захворювання зменшення проявів більового синдрому частіше купувалося лише вживанням антисекреторних засобів ($r=2,15$, $p<0,05$). Крім того, встановлено позитивний вірогідний кореляційний зв'язок між інфікуванням *H. pylori* та зменшеннем більового синдрому зі вживанням медикаментозної терапії ($r=2,15$, $p<0,05$). Проте, вірогідної залежності між факторами, що полегшують біль та статтю не виявлено ($\phi=1,02$, $p>0,05$). Зникнення більового синдрому як у дітей 7-11 років ((59,4±6,2) %), так і 12-18 років ((50,5±5,4) %) частіше відзначалося після вживання їжі, тоді як самостійно біль зникав тільки у (8,4±2,1) % дітей 7-11 років та вірогідно частіше у дітей 12-18 років (28,1±4,1) %, $\phi=2,34$, $p<0,05$; у (41,1±3,8) % хворих віком 12-18 років та лише у ((12,5±1,9) %, $\phi=2,43$, $p<0,05$) біль купувався прийомом антисекреторних засобів. Зі збільшенням тривалості захворювання зменшення проявів більового синдрому частіше купувалося лише вживанням антисекреторних засобів ($r=2,15$, $p<0,05$). Крім того, встановлено позитивний вірогідний кореляційний зв'язок між інфікуванням *H. pylori* та зменшеннем більового синдрому зі вживанням медикаментозної терапії ($r=2,15$, $p<0,05$). Вірогідної залежності між факторами, що полегшують біль та статтю не виявлено ($\phi=1,02$, $p>0,05$). Бальна оцінка більового синдрому показала (рис. 5), що загальний більовий індекс найвищий у дітей із *H. pylori*-асоційованою ВХ ((7,59± 0,06 у дітей із *H. pylori*-асоційованою ВХ та 6,03±0,09 у дітей із *H. pylori*-неасоційованою ВХ, $p<0,05$), у старшій віковій підгрупі (7,31±0,09 у підгрупі дітей 12-18 років та 5,58±0,04 у підгрупі дітей 7-11 років, $p<0,05$), хлопчиків (6,11± 0,08 у хлопчиків та 5,12±0,03 у дівчаток, $p<0,05$) та із тривалістю захворювання до року (7,24±0,05 із тривалістю до 1 року та 5,67±0,06 із тривалістю більше 3-х років, $p<0,05$).

Висновок

Проведений аналіз характеристики більового синдрому виявив його гетерогенність в дітей, хворих на виразкову хворобу, що необхідно враховувати при призначенні лікування.

Перспективи подальших досліджень

Вивчення особливостей більового синдрому в дітей, хворих на виразкову хворобу, залежно від наявності супутньої патології, поєднаного впливу різних чинників є перспективним щодо розробки методів лікування даної патології.

Література. 1. Артемьев Е. Н. Особенности клинического течения семейной язвенной болезни / Е. Н. Артемьев, М. О. Вильдт // Клиническая медицина. – 2006. - №1. – С. 10-13. 2. Асаулюк И. К. Комплексное лечение язвенной болезни с дифференцированным применением нетрадиционных физиотерапевтических методов / И. К. Асаулюк, М. П. Бойчак, Л. Ф. Голик // Лікарська справа. – 2007. - №10-12. – С. 119-122. 3. Белоусов Ю. В. Язвенная болезнь двенадцатиперстной кишки и желудка у детей: механизмы формирования, клиника, диагностика и лечение: Методические рекомендации /Ю. В. Белоусов. - Одесса, 2006.- 30 с. 4. Гріневич В. Б. Особенности язвенной болезни, не связанной с *Helicobacter pylori* / В. Б. Гріневич, Ю. П. Успенский // Терапевтический архів. – 2008. - №2. – С.24-27. 5. Сорокман Т.В. Клинические варианты язвенной болезни в детях / Т.В.Сорокман // Клиника.-2011.-№2.-С.67-69.

ХАРАКТЕРИСТИКА БОЛЕВОГО СИНДРОМА У ДЕТЕЙ С ЯЗВЕННОЙ БОЛЕЗНЮ

*T. V. Sorokman, S. V. Sokolnyk,
M. G. Gingulyak, L. V. Shvygar*

Резюме. Приведенная характеристика болевого синдрома у детей, больных язвенной болезнью в возрасте 7-18 лет. Установлено, что наиболее часто боль локализируется в пилородуodenальной области, носит тупой, ноющий характер. Интенсивность боли зависела от продолжительности болезни, пола, локализации язвы. Достоверной разницы в характере боли у детей в зависимости от наличия *H. pylori* не обнаружено.

Ключевые слова: дети, язвенная болезнь, болевой синдром.

DESCRIPTION OF A PAIN SYNDROME IN CHILDREN WITH PEPTIC DISEASE

T.V.Sorokman, S.V.Sokolnyk, N.G.Gingulyak, L.V.Shvygar

Abstract. Description of pain syndrome in children with peptic ulcer at the age of 7-17 years has been adduced. It has been established, that more pain is located in pyloroduodenal area, has a dull, aching character. Pain intensity depended on the duration of the disease, gender, ulcer localization. Reliable difference in the nature of the pain in children depending on the presence of *H.pylori* has not been found.

Key words: children, peptic ulcer, pain.

Bukovyna State Medical University (Chernivtsi)

Clin. and experim. pathol. - 2013. - Vol.12, №2 (44).-P.165-168.

Надійшла до редакції 17.05.2013

Рецензент – проф. І.А.Плещ

© Т.В.Сорокман, С.В.Сокольник, М.Г.Гінгуляк, Л.В.Швигар, 2013